A°. 1839. N°. 19.

DONDERDAG DEN 7den MAART.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 6 *Maart* 1839.

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste aan den Gouverneur Generaal *ad interim*, hebben gewend, met verzoek om *Brieven van Manumissie* te verleenen, aan de na te melden Slaven, als:

1°. D. L. SCHULTZ, voor de Slaven *George*, *Heintje* en *Johanna*; hem in eigendom toebehoorende.

2°. T. P. KAERSENHOUT, als Straatvoogd over- en voor de Slaven *Henriette* en *Johan*; weleer toebehoord hebbende aan P. M. BROMET.

3°. P. H. ARONS, als Straatvoogd over- en voor den Slaaf *Marius*; weleer toebehoord hebbende aan den Boedel wijlen S. Z. SOESMAN.

Zoo is het, dat Zijn Hoog Edel Gestrenge, goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen al de genen, die vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt en pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen: zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 3den dezer, het Schip *Wilhelmina Maria*, Kapt. J. C. Atkes, van Amsterdam (laatst van Lissabon,) hebbende 21 dagen reis; Passagiers: de Heeren J. M. Engelberts, Majoor der Artillerie, R. O'Ferrall en D. Aletrino.

Den 4den, de Engelsche Sloep *Pembroke*, Kapt. John Blagrove, van Demerary, hebbende 4 dagen reis; Passagier: Mejufvrouw Jane Cruden.

UITGEKLAARD.

Den 4den dezer, het Schip *Sophia Maria*, Kapt. A. J. Andresen qq.; lading: 503 vaten Suiker, 50 balen schoone Katoen, en 4 kisten Indigo.

Idem, het Schip *Concordia*, Kapt. J. H. Witt qq.; lading: 515 vaten Suiker, 28 balen schoone- en 1 baal vuile Katoen en 3535 pond oud Koper.

Den 5den, het Schip *Zaandam*, Kapt. L. H. Singer; lading: 264 vaten Suiker, 86 balen schoone- en 1 dito vuile Katoen, 28 vaten Rum, 12 stukken Letterhout, 32 kisten Arraroet, 1 vat Lemoensap en 1 dito Lokusgum.

Idem, het Schip *Maria*, Kapt. J. D. Bos; lading: 229 vaten Suiker.—Allen naar Amsterdam.

Publieke Veilingen.

Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen*.

Door den Vendumeester M. A. KEIJSER.

Dingsdag, 5 *Maart* 1839.

1o. De Koffij en Kacao Plantaadje TYROL, gelegen aan de rivier *Saramacca*, met derzelver *SLAVEN*, *GEBOUWEN* en verder *TOEBEHOOREN*; aankomende den Boedel MARIA E. ROTHE Wed. JOHN EVANS.—Niet geveild.

2o. Het *HUIS* en *ERF*, La. E. No. 333, in de *Hooge Straat*: aankomende den Boedel J. C. HAENEL.—*f* 205.—E. J. S. STUGER.

3o. Het *HUIS* en *ERF*, La. E. No. 276, in de *Prince Straat*; aankomende den Boedel BLANCA van DAVILAAR.—*f* 885.—J. P. TAFARES.

4o. Het bloote *ERF*, in de *Wanica Straat*; aankomende den Boedel J. J. van HEIJNINGEN.—*f* 20.—J. HELB.

In de BURGERLIJKE STAND alhier, zijn ingeschreven, als:

BEVALLEN: Den 1sten Februarij 1839, Lunette Cohen Lobato, Echtgenoot van Daniel Coronel, *zoon*. — Den 2den, Regina Charlotte Niebenke, *dochter*.— Den 5den, Christina Henriette Kenswil, *zoon*.—Den 8sten, Johanna Bassano, *dochter*. — Den 9den, Saraatje van Ducesse van Meijer, *zoon*. — Idem, Gerardina Johanna van Suijlen, *zoon*. — Den 10den, Charlotte Rincke, Echtgenoot van Jan Adolf Frederik Stierling, *zoon*. — Idem, Louisa Salomons, Echtgenoot van Jacques Lionarons, *zoon*. — Den 13den, Maria Magdalena Nieuwland, *dochter*. — Den 15den, Finette Tabor, *d*.— Den 16den, Susanna Gardina Muller, Echtg. van J. W. Becker, *zoon*.—Den 20sten, Louisa Maria Jacot des Combes, *zoon*. — Idem, Helena Maria Bankier, *zoon en dochter*. — Idem, Maria Susanna Palmhout, *dochter*. — Den 22sten, Hendrina van der Sander, *zoon*. — Idem, Mimie van Elsperman, *dochter*. — Idem, Rebecca Bueno de Mesquita, Echtgenoot van Mordechay de la Parra, *dochter*. — Den 24sten, Henriette Elisabeth Constantia, *dochter*. — Den 26sten, Christina Margaretha Flosdorff, Weduwe Hendrik François Schordijn, *dochter*. Den 28sten, Julianna Paulina Beitel, *dochter*.

LEVENLOOS GEBOREN: Den 19den Februarij 1839, een Kind van het Vrouwelijk geslacht van Johanna Gesina Reiziger.

OVERLEDEN: Den 1sten Februarij 1839, Isaac Hangeorg Conzee, oud . . jaren. — Den 2den, Samuel Jacob Polak, oud 44 j. — Den 5den, Philippina Alexandrina, dochter van Jan Hendrik Zeegelaar en Christina Louisa Böhm, oud 4 jaren. — Den 7den, Christina Niebur, oud 34 jaren. — Den 8sten, Johanna Frederica Louisa Snijders, oud 1 jaar en 9 m. Den 9den, Jan Tuin, oud na gissing 53 j. — Den 10den, Isaac Baruch Louzada, oud 56 j. — Den 11den, Elisabeth Jacoba, dochter van Willem Theodorus Krieger en Lucretia Martha Kaersenhout, oud 1 jaar en 7 maanden. — Idem, Mozes Henriques Cotino, oud 59 j. — Idem, Anna Catharina Wohlfart, oud 43 j. — Den 18den. Christiaan François, zoon van Henriette Wilhelmina Maatstaf, oud 1 jaar en 8 maanden. — Idem, Willem Frederik, zoon van Susanna Rebecca Godefroy, oud 3 jaren. Idem, Lodewijk Hendrik Louwerman, oud 14 jaren en 10 maanden. — Idem, Jacob Scheib, oud 28 jaren. — Idem, Judith Solis Weduwe Jacob Fereijra, oud 62 jaren. — Den 21sten, Jacques Lambertus de Bije, oud 53 jaren. — Idem, Betsy Rose de Lyon, oud circa 89 j. — Den 22sten, Johannis Adolf, zoon van Johanna Henriette Kummel, oud 5 j. — Den 26sten, Charles Ottevaere, oud 23 jaren. — Idem, Abraham Adriaan van der Bilt, oud 16 jaren. Idem, Maria Adolphina, dochter van Jaba van Faferey, oud 6 maanden. — Den 27sten, Shine Thomson, oud 19 jaren.

ADVERTISSEMENTEN.

(11533) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 8sten Maart 1839, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit welgemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De *helft* in het *HUIS* en *ERF* gelegen aan de *Keizer Straat*, bekend onder La. D. No. 165 Oude Wijk, en La. C. No. 126 Nieuwe Wijk; aankomende P. J. NOIZEUX.

Voorts: *MEUBELAIRE GOEDEREN*; aankomende W. H. R. T. KRUIJTHOFF.

Paramaribo den 2 *Maart* 1839.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(11536) De Exploicteur bij het Geregtshof te *SURINAME*, *belast met de vervolging der nalatige Belastingschuldigen*, zal op Vrijdag den 8sten Maart 1839, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slavin *Sabanna*; aankomende MACHIEL ISAK DE VRIES.

De Slaven *Johannes* en *Januarij*; aankomende E. M. F. WATSON.

De Slavin *Antje*; aankomende A. S. van BREUKELERWAARD.

Paramaribo den 2 *Maart* 1839.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(12443) Van wege het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, wordt bij deze ter kennisse van de daarbij belanghebbende gebragt, dat de fungerende KURATOR bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, en als zoodanig beheerende de Boedel A. E. DE GROOT, Weduwe wijlen G. GISIUS, zich aan het Kollegie heeft geadresseerd ter bekoming van autorisatie om het Saldo-kas van de mede aan voornoemd Departement gedevolveerden en geliquideerden Boedel A. DE GROOT, af- en in faveur van den Boedel A. E. DE GROOT, Wed. G. GISIUS over te doen schrijven; zullende wanneer daartegen geene oppositien mogte inkomen, door welgemeld Collegie, na verloop van *zes* weken, daarop worden gedisponeerd, als hetzelve vermeenen zal te behooren.

Paramaribo den 6 *Maart* 1839.

De fungerende Secretaris,
F. C. COBLIJN.

F. J. BINZ.

(12446) Heeft ontvangen per Kapt. J. C. ATKES, en biedt te koop aan:

WITTE GAREN *ATLAS* DRIL, Satinet en Engelsch Leder, Laken, Drap Peruvien en Drap d'Été in soorten, Rokken, Jassen, Vesten en Regenmantels, WIT GEBLOEMD NETELDOEK en GEDRUKTE HOOFDDOEKEN, Calico's, Jaconnets, Poolbonten, Lemenias, Salempoeris, Bielefeldsch en Osnabrugs Linnen, hooge en lage Mans en Jongens Schoenen, Dames Schoenen en Pantoffels.

Fijne Engelsche Tafelmessen en Vorken, Pennemessen en Scharen, Bootlantaarns, Nachtspiegels, Lampetkannen en Kommen, Tulbandsvormen, Nesten Trommels, TAFEL LAMPEN, BALLONS en GLAZEN, Wandwaschbakken; Presenteerbladen, Kandelaars, Snuiters en Flesschenbakjes, Theekistjes, Broodmandjes, Tafelbellen, enz., enz.

IN VOORRAAD:

Champagne- Madera- en Rhijn Wijn, Pisporter en Roode Wijn in kisten en bij het dozijn, Selterswater in heele en halve

Mengelwerk.

Isoline de Valmont.

(Een tafereel uit de revolutie te Parijs, in 1830.)

Onder de juffers, welke in de salons te Parijs in 1830 de aandacht wekten, onderscheidde men in het bijzonder Isoline de Valmont.

De moeder van Isoline heette van haar zelve Montmorency en was de afstammeling van een der edelste maar tevens hovaardigste geslachten der Fransche aristocratie. Zij werd in een klooster opgevoed, doch had hetzelve naauwelijks eenige maanden verlaten, toen zij, bij gelegenheid van den wijnoogst, op het kasteel eener tante van moederszijde den heer de Valmont leerde kennen, die niet van hooge geboorte was en slechts een bevallig voorkomen aan eene goede opvoeding paarde. Hij bewonderde mejuffer de Montmorency; men beminde elkander en huwde in stilte. Gedurende eenigen tijd bleef dit geheim verborgen, maar het werd eindelijk ontdekt en deze ontdekking door rampspoeden en ellende gevolgd.

Bij alles, wat men tegen dit huwelijk had, kwam nog, dat de Valmont bekend was als tot de republikeinsche partij te behooren. Zonder eene enkele franc te bezitten, en met den vadervloek beladen, werd de jonge vrouw aan armoede en ontbering prijs gegeven. Dan ach! haar teeder hart was niet bestand voor het geweld der tegenspoeden. Zij leefde slechts tot dat zij voor de eerste reize moeder werd, en was juist een jaar gehuwd toen zij ten grave daalde.

De Valmont was weleer wrevelig, stijfhoofdig en wraakzuchtig van aard, doch sedert zijn huwelijk was hij, door den invloed zijner liefderijke gade, de zachtheid zelve. Dan de teugel, welke hem breidelde, was nu verbroken, hij stond gereed met zichzelven en zijne bestemming te worstelen. IJdel, trotsch en baatzuchtig, waande hij door eene verbindtenis met het huis van Montmorency zijne eerzuchtige bedoelingen te bereiken, en, ofschoon in deze zijne verwachting te leur gesteld, door de verklaarde vijandschap der ouders zijner echtgenoote, vertrouwde hij intusschen, dat de tijd den tegenzin zou verminderen en zijne gade weldra de vroegere genegenheid en regten weder verwerven. Maar deze hoop verdween voor immer; de ouders weigerden zelfs het moederlooze kind hunner dochter te zien.

De Valmont had zijne vrouw innig en met geestdrift bemind, haar overlijden veroorzaakte hem de diepste smart, maar dezelve was voorbijgaande. Met eene aan zijne geaardheid eigene wanhoop, zocht hij zijne droefheid door buitensporigheden en ligtmisserijen te lenigen.

In zijne vroegste jeugd was hij zeer tot het spel geneigd en werd nu, door die zucht gedreven en om gemakkelijk aan den kost te komen, een speler van beroep, en speelde niet ongelukkig. Gedurende hare kindschheid had Isoline daarvan geen besef, maar tot jaren van onderscheid gekomen zijnde, bezwoer zij hem ernstig, dit schandelijk en gevaarlijk handwerk te verlaten. Dan hij hoorde haar aan, zuchtte, verontschuldigde zich met de lange gewoonte, de onmogelijkheid om iets anders bij de hand te nemen, en volgde de oude loopbaan.

Isoline weende bitterlijk in het verborgen, want zij beminde haren vader hartelijk, en besloot eene poging te wagen, ten einde, door middel van haar muzijkalisch talent, het brood voor hun beiden te winnen. Zij bezat daarenboven eene bijzonder schoone en zuiver stem, en wilde, door in bijzondere en openlijke concerten mede te werken, alles aanwenden, om een eerlijk, hoe karig het dan ook ware, levensonderhoud voor haren vader en zichselve te winnen.... Bij elk, aan wien zij haar voornemen openbaarde, vond zij bescherming, en het karakter van de Valmont, zoo geheel in tegenstelling met hare braafheid en de steeds voortdurende vijandschap harer grootouders, wekten voor haar de grootste belangstelling. Zij werd in elk gezelschap bewonderd en was de lust van haren huisselijken kring.

Het was op den morgen van den 29 Julij, een der laatste revolutie-dagen in Frankrijk, toen de dooden van beiden zijden nog onbegraven op de straten lagen, daar de overwinning nog niet beslist had of de aanvallers dan wel de verdedigers met lauweren zouden bekroond worden.

Nog wapperde de witte vlag op de torentjes der Tuileriën. Karel x. zat nog op eenen troon, die meer en meer onder hem wegzonk.

Met de aan hare vrouwelijke landgenooten eigen geestdrift, hielp Isoline de zusters der liefdadigheid bij het verzorgen der zieken en gekwetsten in het Hôtel Dieu, werwaarts zij zich met levensgevaar had begeven.

Des avonds trok haar bleek gelaat, haar door het zien van zoo vele treurige voorwerpen neergebogen geest, de oplettendheid van een' der geneesheeren, welke haar kende, tot zich, en hij ried haar dringend aan, zich naar huis te begeven.

Op zijn aanhouden verliet zij het Hôtel Dieu, en nam eenen omweg, ten einde de strijdende partijen te vermijden, doch vond de Rue St. Honore door beiden afgesloten. Om de kogels te ontgaan, die om haar snorden, sloeg zij eene afgelegen straat in; maar ook daar werd gestreden. In weêrwil van den digten kruiddamp, ontdekte zij twee vijanden, die elkander hevig aanvielen. Bij eene plotseling verandering van hunnen stand, ontwaarde zij beider gelaat. De een was haar vader, en zijn tegenstander een jong officier van de garde du corps, met wien zij heimelijk verloofd was.

De pistool van de Valmont was op de borst van zijne partij gerigt; met ijlhoofdige snelheid vloog zij naar de strijdenden en poogde het vuurwapen te grijpen. Haar vader keerde zich om; door den spoed zijner beweging ging de pistool af, en de kogel drong in het hart van Isoline. Zij slaakte eenen diepen zucht, strekte de armen naar haren vader uit en stortte dood aan zijne voeten.

De Valmont was buiten zichzelven, toen hij ontwaarde, dat het warme bloed, hetwelk zijne kleederen besproeidde, dat van zijne hem dierbare en liefderijke dochter was. In den beginne wilde hij het niet gelooven, doch toen hij van de vreesselijke waarheid maar al te zeer overtuigd werd, stortte hij in rampzalige bewusteloosheid op het lijk neder.

Des zondags na de revolutie werden een aantal lijken op het kerkhof van Père la Chaise begraven. De volksmenigte, die daarvan getuige was geweest, had zich reeds verwijderd, en in de kapel, welke op het hoogste gedeelte van het kerkhof staat, vierde men eene lijkdienst. Dezelve werd bijgewoond door eenen man, die, naar het scheen, den grenspaal der menschelijke ellende bereikt had, en door de geringste bijkomende ontroering sterven moest of krankzinnig worden.

Men kon het hem aanzien, dat hij niet ouder dan vijf en veertig jaren was; zijn hoofd hing hem op de borst, zijn rug was gekromd, en zijn haar geheel en al grijs; zijne oogen stonden dof en waren onafgebroken op de lijkbaar gevestigd.

Hij werd, daar hij niet staan kon, door twee jonge lieden ondersteund. Toen het lijk in het graf zou worden nedergelaten, scheen hij plotseling tot zichzelven gekomen. Hij zag woest in het rond, hief zich regt in de hoogte, sprong, met eenen wanhopigen schreeuw, eenige schreden voorwaarts, en viel op den grond, om niet weêr op te staan — hij was dood.

Deze man was de Valmont. Van het oogenblik, dat hij zijne dochter verloor, had hij getreurd, als iemand, die geene hoop heeft. Hij behoorde tot de heillooze school, welke den heelenden balsem der Christelijke godsdienst versmaad. — Wat bleef hem dus over!

Het bleek, dat hij tot de ijverigste bewerkers van den opstand tegen Karel x behoorde, doch voor Isoline, wier liefde hem niet onbekend was, zijne plannen verzwegen had. Zijne partij triomfeerde, doch hij was daardoor de moordenaar van zijn kind geworden, en had daaraan zijn leven ten offer gebragt.

De Graftombe van Richard Leeuwenhart.

De nasporingen onder bestuur van den heer A. Deville hebben te Douaan, op den 31ste Julij ll., eene allerbelangrijkste oudheidkundige ontdekking ten gevolge gehad. Onder den vloer van de hoofdkerk dier stad heeft men op twee voeten diepte, het Beeld gevonden, dat de graftombe van Richard Leeuwenhart versierde, benevens de doos, die het hart van dien vorst bevat.

Het beeld is volkomen in goeden staat en zes en een half voet lang. Richard Leeuwenhart wordt voorgesteld, als op de graftombe uitgestrekt liggende, rustende met de voeten op eenen slapenden Leeuw. Dit beeld werd ter linkerzijde van het altaar gevonden, op dezelfde plaats, waar weleer de graftombe van Richard stond.

Bijaldien men de jaarboeken van Normandië mag gelooven, stond die graftombe in een hek van zilver, hetwelk, in het midden van de XIII eeuw, verkocht werd, om het losgeld van den heiligen Lodewijk te betalen.

De graftombe van Richard Leeuwenhart zal in de kapel van de H. Maagd weder opgerigt worden, ter zijde van die der beide D'amboise's en tegenover die der twee Brezës, die door den heer Ubaudi op eene bewonderenswaardige wijze zijn hersteld.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.